

Vi är vackra inför publik

Döda mig inför publik
Framför öppen ridå
Låt den ensamma tjuren stånga mig
Spetsa sina horn

I min sida

Jag kan slänga av mig min nakenhet
Och låta knivseggen rispa mitt blod
Till en färg du aldrig har sett

Sedan vill jag höra publikens jubel
När jag faller i dina armar
Likt en ängel i snön

Stående ovationer
I morgonens dimma

Och ingen ser vampyrerna
Som smyger fram ur sina vrår
Letar upp närmsta hals
Släcker törsten i sin strupe

Likt alkisen på bänken

Där och då
Är vi som vackrast

I all oändlighet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tess74 med Poeter.se id #43900 innehar upphovsrätten